

РЕШЕНИЕ

№ 1824

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **13879** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 06-4633/29.11.19г на В. К. П. от [населено място] и от Ц. К. П., А. Т. С. и С. Т. С., всички от [населено място], последните трима с проц.представител адв. Г.И. против Заповед № 18-11396/31.10.19г на Началник на СГКК-С., с която се отказва изменението на КККР одобрена със Заповед № КД-14-54/14.04.14г/ , състоящо се в нанасянето на ПИ с проекто-идентификатор № 68134.1970.4347.

В жалбата се сочи, че заповедта е проц. И мат.незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ и присъждане на разноски.Сочи се, че имотът, чието нанасяне в КККР се иска, е бил възстановен от ОСЗГ на заявителите в адм.производство /жалбоподатели в съд.производство/ през 2009г, преди одобряването на КККР през 2014г , в резултат на изпълнение на съд.решение. Обж. Заповед е издадена въз основа на възражение, депозирано от заинтересована страна-Б., като обаче изобщо не е следвало да се конституира от ответника като страна в адм.производство съгл. дефиницията на § 1 т.13 от ДР на ЗКИР. В редуцираните граници на Б. градина, предоставена за управление на Б. съгл. А. № 6504/95г /съставен на основание Заповед № УЗ-00-6/25.01.95г / са останали имоти с посочени изрично планоснимачни номера, като възстановеният имот на заявителите не е сред тях.Неправилно разчитайки съдържанието на А. № 6504/95г, ответникът е приел, че заявеният за нанасяне в КККР възстановен имот на заявителите е част от ПИ № 68134.1970.144 /Ботаническа градина/, но всъщност двата имота са гранични и това е видно от площта на ПИ №

68134.1970.144. Ответникът неправилно априема, че е налице спор за мат. право, такова не съществува, възстановеният имот на жалбоподателите не е част от ботаническата градина и Б. изобщо не е следвало да бъде конституирана като з. страна в адм. производство, респ. въз основа на нейното възражение е недопустимо да се издаде обж. Заповед. В съд. заседание В.П. се представлява от дъщеря си Л.П., а останалите трима жалбоподатели - от адв. Г.И., като и двамата проц. представители поддържат жалбата и претендират разноски. Адв.И. допълва в писмени бележки, че съгл. Решение на СРС от 2007г// въз основа на което ОСЗГ им възстановява имота с Решение от 2009г// изрично е посочено, че имотът на заявителите първоначално е попадал в площта на Б. градина, но след редуцирането на площта ѝ през 1995г - вече не попада в нея. Така и остава недоказано качеството на з. страна на Б., тъй като няма доказателства /решение на НС/, по силата на които на Б. да е предоставена за ползване и управление Б. градина. От служебно събраните от Съда доказателства се установява, че съществува единствено А. № 6504/95г/на който именно се позовават заявителите/, като А. № 6510/95г /на който се позовава Б./ - не съществува/но дори и да съществува, той е съставен по същата преписка като другия А./ . Налице е някаква манипулация на данните и документите, съдейки по наличието на депозиран по делото А. № 6510/95г, какъвто никъде не се открива от Съда или от вещото лице/имало е такава задача/. Заявеният за нанасяне имот не е в границите на редуцираната територия на Б. градина по заповедта от 1995г, именно поради което е бил възстановен/и то след съд. решение/- през 2009г. Възражението на Б., че за тях съд. решение на СРС от 2007г няма СПН е неоснователно, доколкото заявителите имат К. от 2015г и в него се констатира собствеността на заявителите върху вече възстановения им през 2009г имот. От СТЕ и доп. СТЕ така и няма категорична яснота каква е площта и границите на градината преди и след редуцирането по заповедта от 1995г. В скицата-екзекутив от 1995г към заповедта от 1995г не е нанесен и пл. № 2300/нанесен едва по-късно в КККР/ , който обаче е влизал в редуцираната площ на градината към него момент-1995г. От което следва извод, че в скицата-екзекутив не са отразени всички имоти, изключени от площта на градината. Б. не представят по делото легитимен титул за собственост върху ПИ.144 по КККР14г, като видно от скицата към решението на СРС от 2007г- възстановеният имот е незастроен и празен, т.е. Върху него няма реализирано мероприятие към момента решението на СРС. Понастоящем възстановеният имот е празно място, обрасло с храсти, като не е Ботаническа градина и не се ползва с такова предназначение. Моли се за връщане на преписката на ответника с указание да постанови нанасяне на заявения имот в КККР съгл. скицата-проект на заявителите.

Ответникът Началник на СГКК-С. не се представлява в съд. заседание, като депозира писмено становище за неоснователност на жалбата и възражение за прекомерност на адв. хонорар, ако е над мин. размери. В съд. заседание ответникът не се явява или представлява.

Заинтересованата страна- Българска Академия на науките се представлява в съд. заседание от гл. юрк. П. и гл. юрк. М., като оспорват жалбата, молят за потвърждаване на заповедта, присъждане на разноски по списък и оспорват като прекомерен хонорара на адв. И.. Поддържат писмен отговор, в който се сочи, че в момента за Б. градина в редуцираните ѝ граници по заповедта от 1995г /редуцирана площ до 306.8дк, въз основа на РП 60г/ е съставен А. № 6510/95г. Според него имотът, заявен за нанасяне в КККР е част от територията на Б. градина. Не става ясно и е

спорно кога и как е съставен А. № 6504/95г, на който се позовават заявителите и в който на гърба са изброени конкретни планоснимачни номера, които са част от актувания имот-Б. градина.И двата А. /6504 и 6510/ са съставени въз основа на заповедта от 1995г и скицата-екзекутив към нея, като в последната няма нанесени граници на имоти в рамките на Б. градина, респ. няма посочени планоснимачни номера на имоти в границите на актувания имот.Заявеният за нанасяне в КККР имот е с пл.№ 4064 по КП 50г/който е кад.подложна на РП 60г/ и по КП 70г /последният действал преди КККР14г/, като А. от 1995г са съставени след като през 1991г е влязъл в сила ЗБАН и Б. вече е станала собственик на Б. градина /ПИ.144 по КККР/ в границите и площта ѝ по РП 60г /и в нея попада и заявения за нанасяне имот пл.№ 4064/.Налице е спор за мат.право между заявителите и Б., като Б. е собственик и има титул относно заявеният за нанасяне имот/той е включен в площта на Б. градина/, а Б. не е взела участие в производството/съдебно/ по възстановяване на имота на заявителите и съд.решение няма СПН спрямо Б.. Имотът им е възстановен неправомерно, тъй като не е земеделска земя , а е част от реализирано вече мероприятие-Ботаническа градина.В настоящото адм.производство заявителите са искали нанасяне на имота въз основа на същата скица-проект, по която е била вече постановена по-рано /през 2015г / заповед за изменение на КККР, но същата е била отменена от АССГ през 2017г. В писмени бележки се допълва, че от СТЕ и доп.СТЕ се установява, че заявеният за попълване имот е част от площта на Б. градина; преписката по двата А. е една и съща, като обаче няма доказателства в района да е правено анкетирането, въз основа на което е направено изброяване на конкретни пл.номера в А. № 6504/95г/на който се позовават заявителите/; сегашната площ по КККР на Б. градина и площта на по-късно нанесеният в КККР- ПИ.2300, сумарно правят точно площта на Б. градина по А. 6510/95г/който е по заповедта от 1995г и скицата-екзекутив към нея/, като това обяснява по-малката площ на Б. градина по КККР и по А..

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. На АПК, поради което следва да се разгледа по същество. Жалбоподателката В.П. депозира в хода на делото подписана и от нея жалба-л.255, като проц. ѝ представител Л.П. потвърждава устно пред Съда, че В.П. поддържа първоначално депозираната обща жалба, която не носи нейния подпис.

Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 3309/14.05.16г по д.№ 8471/15г на АССГ/потвърдено с Решение № 8441/30.06.17г по д.№ 7934/16г на ВАС, т.е. влязло в сила на 30.06.17г /е отменена /по жалба на Б./ предходна Заповед № 18-4172/01.06.15г на Началника на СГКК-С. за изменение на КККР, състоящо се в нанасяне на нов ПИ № 68134.1970.4347/стар № 4064/ в границите на съществуващ ПИ № 68134.1970.144 /Ботаническа градина/.С това влязло в зак.сила решение, т.е. ползващо се със силата на присъдено нещо по отношение на страните по делото/а те са същите като в настоящото дело/, АССГ е приел, че: 1/ щом нанасянето на новия ПИ ще е в границите на ПИ на Б./Ботаническа градина/, то Б. се явява заинтересована страна по см. на § 1 т.13 от ДР на ЗКИР и е следвало да участва в адм.производство, за да може да направи възраженията си срещу иницирираното изменение на КККР. От това предходно произнасяне на АССГ следва, че е неоснователно възражението на жалбоподателките в настоящото производство, че Б. не следва да участва в адм.производство, тъй като не е

заинтересовано лице по см. на ЗКИР/този въпрос е бил решен със СПН между страните/. 2/ Предходната заповед е била отменена от АССГ именно поради неучастието на Б. в адм.производство/съществено проц.нарушение/, но преписката не е върната от съда за ново произнасяне. Тъй като в решението на АССГ изрично е обоснован и втори правен извод-за материална незаконосъобразност на предходната заповед /основан на установената от съда факт.обстановка, вкл. СТЕ/. АССГ е приел, че Б. се легитимира като собственик на съществуващия в КККР- ПИ.144 , по силата на два представени по делото А. /№ 6510/95г и № 6504/95г/, както и на заповед № УЗ-00-6/25.01.95г на М-ра на земеделието /за редуциране площта на Б. градина/. Нещо повече, в предходното решение на АССГ е изведен и правен извод, че между Б. и заявителите в предходното адм.производство /които искат нанасянето на нов ПИ.4347 в границите на ПИ.144 на Б./ съществува спор за мат.право, доколкото всеки от тях притежава титул за собственост върху площта, представляваща нов ПИ.4347 / СТЕ по предното дело на АССГ е установила, че тази площ е част от площта на ПИ.144 по цитираните три титула на Б./Следователно АССГ е отменил предходното изменение на КККР /аналогично на процесното по настоящото дело- целящо нанасянето на възстановения имот в границите на Б. градина/, поради процесуална и материална незаконосъобразност, като не е върнал преписката за ново произнасяне/именно поради установения от АССГ спор за мат.право между страните/, а АССГ изрично е посочил, че спорът за мат.право следва да се реши по общия исков ред.

При това влязло в сила решение на АССГ, вместо да инициират производство по общия исков ред за решаване на спора за мат.право/както е указал АССГ/, заявителките /жалбоподателки в настоящото съд.производство/ депозират ново заявление до Началника на СГКК-С. /т.е. инициират ново адм.производство. Начало на процесното тук адм.производство е сложено със заявление вх.№ 01-153471/08.04.19г на Ц.П. с искане да се нанесе нов ПИ.4347 в границите на съществуващ ПИ.144/Ботаническа градина/, въз основа на същата скица-проект № 15-65625/17.02.15г/по която е проведено и първото адм.производство по заявление вх.№ 94-41090/15.07.13г/.Във второто адм.производство са представени същите документи от страна на заявителите /доказващи право на собственост върху ПИ, чието нанасяне се заявява/ - Решение от 04.05.07г на СРС по д.№ 16595/06г, Решение на ОСЗГ ”О. купел” № 10033//79А/03.07.09г и конст.нот.акт № 119/15г; удостоверения за наследници на Д.Б..Ответникът -Началник на СГКК този път е конституиран като з.страна Б./съобразно мотивите на АССГ от предходното решение/, като Б. е депозирал възражение № 07-9357/17.07.19г, в което сочи наличието на спор за мат.право / който е пречка за поисканото изменение на КККР/, с приложени трите титула за собственост, коментирани в предходното решение на АССГ/въз основа на които АССГ вече е приел наличието на спор за мат.право/. Ответникът се е произнесъл с обж. Заповед № 18-11396/31.10.19г , като изрично позовавайки се на установения вече от АССГ спор за мат.право, отказва исканото изменение на КККР/именно поради наличието на спор за мат.право/.

От доказателствата по делото и изслушаните СТЕ и доп.СТЕ/които се кредитират от Съда като логични,последователни и съответни на останалите доказателства, вкл. на доказателствата от приобщеното д.№ 8471/15г на АССГ/, могат да се изведат абсолютно същите фактически установявания относно действалите и действащи планове за имотите и обхвата на титулите за собственост на страните, като по първото решение на АССГ/няма нужда да се преповтарят/.Всички фактически установявания

по това дело водят отново до извода, че за спорната площ /върху която се иска нанасянето на нов ПИ.4347 и попадаща в обхвата на ПИ.144/, формално титули имат и двете страни/Б. и жалбоподателките по делото/.Този извод се потвърждава от експертизите и писмените доказателства по настоящото дело, като напълно съответства на извода и установяванията на АССГ от първото дело / обосновани на експертиза по първото дело и писмените доказателства по него/.

Единствената разлика в настоящото производство спрямо първото дело на АССГ е, че Съдът служебно събира доказателства дали наистина съществуват и двата А.- № 6510/95г и № 6504/95г. Като се установи в настоящото производство, че А. № 6510/95г/л.121/ не се съхранява /нито Областна управа на обл.С., нито в район "В."-СО, л.390/.В КККР понастоящем като собственик на съществуващ ПИ.144 /Ботаническа градина/ е вписана Б.-именно на осн. А. № 6504/95г, т.е. вписаният в КККР титул на Б. е съществуващия А. /Съдът е събрал служебно всички документи от адм.преписка по съставянето на този А.-л.341/. Следователно Б. се легитимира като собственик на спорната площ - поне въз основа на А. № 6504/95г и Заповед № УЗ-00-6/25.01.95г на М-ра на земеделието /за редуциране площта на Б. градина/. В.лице и по настоящото дело/Б.Х./ потвърждава /л.424/ извода на в.лице от предходното дело на АССГ, че не става ясно кога и как е проведено анкетирането, довело до изписаната изрична ръкописна забележка в А. №6504/95г-л.120 /с изброяване на конкретни имоти, които остават в редуцираната площ на Б. градина/.В.лице по настоящото дело потвърждава, че имотът, чието нанасяне в КККР се иска /възстановения на жалбоподателките/- нов ПИ.4347, е част от имота на Б.- ПИ.144 /Б. градина, в нейните редуцирани граници, съгл. А. № 6504/95г и Заповед № УЗ-00-6/25.01.95г на М-ра на земеделието /. Следователно в.лице потвърждава, че титулите и на двете страни/Б. и жалбоподателките/ обхващат спорната площ.

Именно установяването обаче на това- дали в крайна сметка Б. действително е собственик и на тази спорна площ или всъщност не е/въпреки наличието на титул/, представлява установеният вече от АССГ спор за мат.право, който следва да се реши по общия исков ред. Наличието на такъв спор се установява и по настоящото дело. Заявителките следва да разберат, че колкото и пъти да инициират адм.производство за изменение на КККР чрез нанасяне на имота си, резултатът ще е аналогичен-установен спор за мат.право, който следва да се реши от граждански съд, а не от адм.съд.

Жалбата е напълно неоснователна, а заповедта е съобразена както с предходното решение на АССГ/то има сила на присъдено нещо между същите страни/, така и с проц. и мат.закон, издадена е в предписаната от закона форма, съдържа всички зад.реквизити, издадена е от компетентен орган и в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора искането на Б. за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.4 от АПК.Разноските на Б. са в размер общо на 1124.80лв / общо 1024.80лв за СТЕ и доп.СТЕ и 100лв юрк.възнаграждение- в мин.размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК/.В списъка на разноските си Б. претендира 300лв юрк.възнаграждение, но в чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ размерът е определен в границите на 100-200лв. , като Съдът намира мин.размер за адекватен на фактическата и правна сложност на делото. Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 06-4633/29.11.19г на В. К. П., Ц. К. П., А. Т. С. и С. Т. С., всички от [населено място] против Заповед № 18-11396/31.10.19г на Началник на СГКК-С..

ОСЪЖДА В. К. П., Ц. К. П., А. Т. С. и С. Т. С., всички от [населено място] да заплатят на Българска Академия на науките сумата от 1124.80лв /хиляда сто двадесет и четири лева и осемдесет стотинки/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: